

ELŐFIZETÉSI ÁRAK :
Helyben házhoz hordva
és vidékre postán küldve:
3 évre . . . . 4.—
2 . . . . . 2.—
Neveztetve . . . 1.—
Egyes szám ára . . 10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DIJAK :
3 hasabos petitos or egy-
szeri hirdetésnél soronkint
6 kr. többszöri hirdetés-
nél 5 kr. Bélyegűj 30 kr.
Nyitler petitosa 10 kr.

SZERKESZTŐSEGI IRODA :

Kanizsai utca, hová a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK :

PATAKY KÁLMÁN és **WACHOTT KÁROLY.**
Kiadó és laptulajdonos: Kardos G.

KIADÓHIVATAL :

Főntca, hová az előfizetők és a lap szét küld-ésére
vonatkozó felszólalások intézendők.

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS †

Rudolf cs. és kir. főherceg trónörökös, szeretett Királyunk s anyagi jóságú Király-
nénk egyetlen fia, a magyar nemzet reményeége, mikor e sorokat írjuk már nincs az élők
között.

Az élet tavaszán, tevékeny életének kezdetén, váratlanul ragadta el közülünk a kér-
lelhetlen halál.

Mint a tiszta fel'tlen égből lecsapó villám sujtott közibénk a megrendítő halálhír,
nem csoda, hogy hitelle nem talált, nem csoda, hogy megijedve, de tartózkodással fogadtuk.
Kezünk reszket, agyunk kábult a szomorú valótól . . . Nem találunk szavakat, a
nagy veszteség feletti fájdalomunk kifejezésére.

Nem is kíséreljük meg . . .

Le vett kalappal, könnyelt szemekkel állunk meg e helyett, milliók által körül vett
ravatalod előtt szeretett Nagy halottunk, hogy azok között mi is lerójuk a kegyelet adóját

Mélyen érezzük a veszteség nagyságát. Kopsorsóddal együtt sirba szállnak mindazon
sok, szép és jogos remények, melyeket a magyar nemzet tettekben oly gazdag életéhez fűzött.
Legyen könnyű a föld, mely fedni fog!

Legyen áldott emléked, melyet hű magyar nemzeted féltett kincséént fog megőrizni.
Mig magyar él: Te élni fogsz.

TÁRCZA.

Népdal.

Jégvirágos az ablakom üvege,
Szöke lányról álmodozom mellette;
Szívemnek is van szerelem virága.
De életű sugár nem száll rája!

Kisűt a nap s a jégvirág megolvad.
Nem akarok lemondani te rólad;
Megállj! megállj! te büszkélány fogadom.
Akarhogy is enyém lész a farsangon!

Falvy János.

A karbunkulus torony.

Kárpáti mondá.

IRTA: WACHOTT SÁNDORNÉ.

(Folytatás.)

Öt év múlt el habóritás nélkül, s Hédeváry
Miklós és Jolánja teljes szívukból élveztek a sze-
rény, de való örömeiket, melyet a jelen nyugított,

s a kis gazdaság, melyet a fiatal nő a völgyben
teremtett, évről-évre gyarapodék az erélyesebb férfi
kéz vezetése mellett, úgy hogy lassanként híre
kezdett szórnyalni, hogy a »Kárpáti juhász«
a lovagot ily cím alatt ismerék, igen igen gazdag
ember.

Az élelmes zsidóság már 1698-ik év körül
is honos volt a Szepességben, s csakhamar föl-
fedezte a völgyet, melyben mind a gyopjait, mind
a sajtot tiszta kézből lehetett kapni, s szívesen
fizetett jó árt a jó aruzikkért, s így történt, hogy
Hédéváryék völgyi tanyáján a jólét gazdag-ággá
kezdett emelkedni.

A »Kárpáti juhász« nevű s kiletét egyeb-
iránt senki sem tudta, de nem is kutata; árus-
vált, hol családok nélkül lehetett jó dolgokhoz
jutni, — emél több nem érdekelt a vesüket, s
a komoly férfi, ki lemondott már hír- és dicsé-
vagytról, elfogadta a szerény czímat, kibe az sze-
rény cím mellett is bizonyos tartózkodó tiszte-
lettel közeledtek mindenki.

Az örökbe fogadott kis fiú is szépen meg-
nőtt az öt év folyama alatt, s nem érezte egy
percze sem, hogy nem valódi, hanem csak ne-
velő szülők szeretete s gondoskodása teszi par-
vóli életét oly széppé s kedvessé, azt azonban

annál inkább kelle tapasztalnia, hogy itéletű mind
Miklós aja, mind Jolan mama boldogsá-
hoz szükségessé vált.

S mégis midőn a fiatal nő piruló arczokkal
bevallotta férjének szíve legédesebb titkait, azt,
hogy anyának érzé magát, Hédeváry Miklós ille-
telve, csaknem ábítatlanul vallotta be Jolanja előtt,
hogy legfőbb óhajítása teljesülése leend, ha neje
gyermekét kedvéhez szeriathatja . . .

S mintha a házatársak új boldogsága, az
új kötelek, mely szívüket még inkább egymáshoz
fűz, a nevelt fiucskát is még gyöngédebb szeretet-
tel csatolna hozzájuk, az ábránd világ képei kö-
zött, melyet a jövendő felől együtt szöttek fontak,
Zoltán kedves alakja mindig első helyet foglalt
gyermek-keik között.

Mig a férj s eselődéi kinn, a gazdaságbán
a gyermekök jövendje biztosításáért kettőzött
erélyt s szorgalmat fejték ki, az alatt Jolan kis
kezei fáradatlanul öltögettek, készítek a parányi
ruhászkákat az ékező testverke számára, körül
Zoltánnak alig győzött mesélni, heiva elötte ked-
ves szavakkal, hogy az a nefelejesel szeggett leg-
szébb hegyi tavasza vízfőben most még csak
mint arany halacska uszkal, de nem sokára el-
érte a hosszabbú golya madár.

Okulva a bosszu mulasztáson, ország- szerre beokézdi latni azt, hogy a magyar nemzeti létet nyilván, fájban és mivel- dősen egyaránt biztosítani kell. Mitéből meg is indult a mindig áldozatkész társ- dalom részéről az udvos mozgalom, a Kisdévádi fontos ügye iránt, s az ország különböző helyein szerveztek is már a kisdévádi ügyét, vagy legalább annak szervezéséhez hozzá fogtak. Az egész or- szágon 60 ezer gyermek gondoztatni kö- rülbelül 500 óvodában, gyermekkertben vagy gyermekmenhelyben; de az e- rektív az ország lakosságát — még igen esé- hely szám s ezt még csak ezen nemzeti és humanus intézmény iránti lelkesülés leg- első sugaraként tekinthetnénk.

Ez ügyben Zalavármegye törvényha- tósági bizottsága is intézett a mult évben lelkes felhívást a megye közönségéhez. Ennek folytán tartottuk mi is járási ér- tekezletet, az igaz, hogy nem a legnagyobb részvét és lelkesülés mellett. Megbeszéltek a módozatokat, kijelöltük a szervezkedés- hez az egyes községekben az elnököket az alelnököket és jegyzőket s ezzel elvé- gztünk mindent. S mi lett az eredmény? Szegyenkezve kell bevallanunk, hogy egész járásunkban még idáig nem akadt egyetlen egy község is, hol ezen humanus intézmény felállításra érdekében még csak kezdemé- nyezés is történt volna.

En részéről járásunkban legelőször szüksegek tartak a magyar nyelv ter- jesztése érdekében a gyermekmenhelyek felállítását a vend községekben. Itt kellene a kijelölt tisztviselőnek a menhelyek fel- állítása érdekében mielőbb megindítani a mozgalmat, buzdítani, felvilágosítani a népet annak jótékony hatásáról, hol — ha azok nem nagy áldozatokkal felállítanak — gyermekeik megóvatnak a különböző Lalesetekről s a nagyon sokszor — kellő

vizből s szárnyain magával hozza a piczkét, hogy legyen a kis Zoltánnak játszó társa s Jolan ma- manak és Miklós apának annál több öröme. — A kis fiu jól meszkre össze-vissza csókolta ma- máját, s napról napra türelmetlenül kérdegette mikor, mely napon jelenik már meg a várva-várt kis játszótárs... .

Es végre megjelent az, de bőseje mellett anyja koporsóját is magával kelle hoznia, ... mindjárt születte gyaszott hozott magával . . . . .

Hédervay fájaldma nem leírható... . Hol a családés is gyász ötte és keservesen sirt, ki feshetné a férj, az apa vesztésege — s szenvedésnek élt s zűrésgette, ...

A kedves asszony hamvait nem vitték mesz- szíre, a völgy legszebb pontján emelkedtek sír- sárhalm, azon virágok között, miket ön kezei ápol- tak . . . . .

Miklós soká térdelt a halom mellett, mely Jolanja hu szívet örökre elzarta előle, — örös férfi lelkeben dúlt, tépett a fájaldma, nem hitte- nem bírta, nem akarta elhinni, hogy véd- és vi- gasztaló angyalától örökre elszakított, s égo szemét kérdőleg emelte föl, mintha választ és meg- nyugaszt felülről várna vagy reménylene, — de mi az? — az ég ékék bolozata helyett, a kar- bunkulus villogó fényével találkozott tekintete. . . . .

Hídeg borzongás futott tagjain végig, s borz- adva eszmélt jelentőségeli almára . . . . .

A cserfa sarjadék, mely Zrínyi Ilona bizott ream, nem Zoltán? S vajlon örökre eltűnt Jo- lanom helyén nem maradt-e it, hogy őtalmazzam: arva leánykája, a fehér lilomszál?

felügyelet nélkül — b- következhető bor- zasztó veletlenségektől, s hol — mire oly nagy szükségük van — magyar felügyelő vezetése alatt játszva tanulnak meg a magyar nyelvet s így meg lenne vetve a kellő alap, melyre a tanító az iskolában biztos- sággal építhetne s így a magyar nyelv terjesztését illetőleg kétségtelesen nagyobb eredményt érhetnének. El s ha a vend közsé- gekben kijelölt tisztviselőnek buzgalma talán anvagi áldozatok hiánya miatt erede- ménytelen lenne, vegye kezébe az ügyet a megye, s ha a megye sem lenne képes utatisságnal, buzdítással eredményt elérni, folyamodjék a magas kormányhoz, s ez pedig azt hiszem — dacára a kedvezőtlen pénzügyi viszonyoknak is a kellő anvagi áldozatot meg fogja hozni.

Alsó-Lendva, február 1.

(II) Mint neves öszi időben a terhes koezi oly lassan döcög előre a városunk és vidékét, úgy közelről érdekelo vasut ügye. Egy felől a mult két év kedvezőtlen mondhatn határozatán rossz eredményre, más felől az az átkozott közony mely mai napszag minden alkalommal s a legfontosabb kérdésekben is, epidemicus betegségként jelen- tezik, utját állják a gyors menetnek, s a mi- nimuma szállítják eredményben a legfontosabb fűrészfűrészt.

Vannak sokan kik szívesen megnénnék mindent a vasut létesítése érdekében, de szegé- nyek levén, nem tehetik azt meg a mit tenni akarnak. Vannak sokan kik anvagi viszonyaikat s érdekeit tekintve többet tehetnek, de nem akarnak. Vannak végre olyanok — s ezek a leg- veszedelmesebb ellenségek a vidéknek — a kik se nem akarnak tenni, se nem tesznek, hanem ellenkező állást foglalnak el, s meg azokat is le- beszélik a hozzá járulástól, a kikben különben meg volna a jó akarat és a tehetség is.

Csakis ezeknek tulajdonítható, hogy e vidék- nek nem érvetett el a törzsérvények jegyzése kö- rül az az eredmény, mint a milyen ezen ügy nagy jelentőségű közzgazdasági oldalát tekintve különben elérhető lett volna.

Ez alkalommal csak a cserenesőzi körjegy-

Jaj, ezerszeresen jaj neked — mormogó ön- kénytelenül hangosan, miáltal kezét ököbe szorí- ta, megénygette a Karbunkulus követ — ha valaha a két gyermek közül bár melyiknek egy haja szála sérül is meg miattad, ...

Miként a mihnek, nekik is
Égy rőszakert meg a világ,
Édes gyönyört rejt, nyujt nekik
Mindon bokor, mindon virág.

Ismét évek multak el s tüntek a semmisség- homába, de a kis völgyi tanya képn semmi nem változott, csak a fak koronái emelkedtek maga- sabbra s a bokrok torjászték dussabban szét kar- jaikat, — különben minden ugy volt, a mint Jo- lan hagyta, a miot egykor ő rendezett el mindent.

A családés is a régi maradt az utolsó bojtár; Sára asszony gazdasszonyodik ma is, mint évek előtt, s Gáspár, az egykori hu varnagyi, ki a jó öreg Sáraval fiatal urmójét e völgybe kísé- ré, mint juszaga gazda elnökölt a családés között.

De a Kárpati juhász a lefolyt tizenkét év alatt elagott vén emberre lön, Jolanom együtt férfi kora, fiatal színe, ruganyossága, örökre el- költözék . . . . .

Hancem annal szebben nőtt s fejlődék a két gyermek, a fiu nyulánk és deli, és szép, mint a kikelet, a leányka mintha a völgy tündére volna, kedves bájjal, szépséggel felruhaza, olyan vala, hogy öröm volt rá csak nézni is.

zóságben történetekre hivatkozunk, hol a lakosság mintegy 16—18 részényt jegyzett, melyekolt azon- ban valamelyik titkos contra agitator felbujtasára egy szűz megsemmisített.

Alsó-Lendvát illetőleg feltevésünkben nem esalatközben. E kis város lakói, egy-két obskurus ember kivételével igen szépen viselked magukat, meghozták a lehető áldozatot ugy, miként meg- hozták azt Bellatine, Turinisch és Dobronak köz- ségek és vidéke is. Sajnos, hogy a vidék nagyobb részéről ezt fel nem jegyezhetjük.

Lenti mezoáros mint hullánk 2000 forintot szavazott meg e czérra. Gratulálunk!

Idáig 20,000 irton felül van törzsérvények vételére jegyezve, s hisszük, hogy 25 ezerre fel- evezhető lehet.

De mi ez ahhoz a 45 ezer forinthat, a mi e vidék érdekeltségétló kívántatik?

Ma értesülünk megbízható forrásból, hogy a vállalkozó bar letették a ministériumtól követelt cauciót, de csak azon feltétel mellett, hogy ha folyó évi február 13-án a törvényben megkivánt 30%-toli törzsérvényekkel fedezve nem lesz azt vissza ve- zék. Ott allunk tehát, hogy a közöny miatt az egész ter dugába dől, vagy a mi még szegyenleesebb volna a ironál irányt megváltoztatják.

Mi megtehetük községekünknek. Figyelmeztet- tünk, kértünk. Azok hisszük a kik sem az egytke- tem sem másikkra nem hallgattak.

Albb közöljük azok névsorát a kik idáig törzsérvényeket jegyeztek.

Megemlítek, hogy az alsó-lendvai takarékpén- tárt igazgatóság 3000 irton indínavy törzs- érvények vételére, mely öszeket, tekintve, hogy ez előtt három évvel a közsüglly már megszavazott, remélhetőleg ismét meg fog szavazni.

Alsó-Lendvai: Lendvai Matyas, Reichen- feld Katalin, Kellek Gyula (üzvédy) Rith Janos, 100—100 irton. Pollak Lázár, Dr Király Mór Ka- ralyos Elek (járásbíró) 200—200 irton. Dervarics Kálmán (albíró) Drovce Júlíus, Balogh Arpad 100—100 irton. Bozay Pál (vendéglo) Dr. Józsa Fá- bián 200—200 irton. Tomka György, Früsser Sa- mu. Brüll Lipót 100—100 irton. Fanny Nándor (gyógy-szészés) 400 irton. Bellocius Janos, Wortman B. Weisz Lipót, Matyasovszky Vincez 100—100 irton. Hajmási Ferencz 200 irton. Meszies Miklós és Orbán Janos, Drovce Istvan és Pavel Toth Fe- rencz, Lovonyak György, Talian Jozsef, Or Göncz Mihály, Szabó Mihály és Simon Janos, Mondia Janos és Kovacsics Veron Ehrenreich Janos, Vaiga Ferencz, Csaplovics Jozsef és Antauer Ja- nos, Bratkovics Kálmán és Toplak Janos, Schwarz Jakab 100—100 irton. Laubheimer Oszkar (kir-

Ime amott enyegk két fehér csengos bá- ranykával a hegyoldalon, minden mozdulása ke- ceses, járása könnyű, hiszen a fűszál sem hajlik meg kis laba nyomán. . . . .

De mi agaszthatja, miért borul el pillaná- tokra a kedves s oly boldog gyermek arczoska? Miért nézeget ismételve körül? Kit var, kit ke- resnek nagy égszin kék szemei?

Aha! már észrevette a köledőtl! Vonásait az öröm pírossága önti el s sziveskéje csaknem hallhatloag dobog.

A hegyoldalon karesu, mintegy tizenhét éves ifju siet a leányka felé, éjszemie varázsalv mint- egy megbűvölve a reá váró gyermeket. A fiu ke- zében ljj van és nyíl ragyog, s villan az elejét, áldozat függ, egy szép karesu zerge.

Hol jártál gonosz fiu? kezdi az arany haju kis leány örömt szemrehányás hangjával akarva leplezni. A nap már magasban feleltünk, s a kis halm keresztnén ma még nécs friss koszoru. Mer ha megkötöttem is már, nélküled csak nem tehetem azt helyére.

Rögtön helyrohokoz a mit cmlasztánk — vizsóna le nem írható kedvesen a szép ifju — csak ne busujt kedvesem. — Hiszen most is mi attad jártam — folytata hevült arczat a leányka felé fordítva. — Vagy észre sem veszed, mit lot- tem? Tegnap azt mondt midőn a Szepességi fialtság mai napra kitöltött vadász versenyéről hallottuk Gáspárt mesélni, hogy szeretnél egyszer már zergét is látni. Hogy óhajtásod teljesüljön — folytatta a kis lauyt gyöngyöden kelébeze szorítva — megelőztem a hajnalat, fölkelék s ijjam- mal vállamon, megindultam, hogy én is vesce-

közlegző) Nagy Izsák Hajós Mihály 200—200 ft. Gágy Janos (Pétehszef Hájós 100 ft. 1800 Ferencz 200 ft. Horvath Jozsef (Bagonya) 100 ft. Fekke Karoly 100 ft. Tózer Jenos, Markovics Janos, Deutsch Láska, Tuskó Ferencz, Galics Tamás, Alsógy Jozsef és Kreen Ede, Aporjan Pál, Graner testvérek, Sommer Ede, Poppel János, Gordigiani F-né, Deutsch Mór, Brauner Gy. Schwarz Jozsef, Guttman Jozsef 100—100 ft.

Rédesen: Török Jozsef és társai 100 ft. Resznekén: Dr. Friedman Bernát 4000 ft. Galos Pál, Simon Zsigmond 100—100 ft. Pósszombathán: Gayer Pál 100 ft. Szentgyörgy Volgyéni Jóska Farkas, Jakab Pál, Fliszár Gábor, Vigh István 100—100 ft. Bakšan: Baka Boldizsár, Saly Sándor 100—100 ft.

Bellaczinon: Márkus Lajos 100 Raj Matyás 200 Lebar Marton és Srés Marton 200 ft. Kúhan Mihály, Pivár Marton, Horvath Jozsef és Zver István, Gibőzer Károly, Nagy Sándor (jegyző) Ebenspanger S. és Lipót, Hajas László, Pollak Gyula Dr. Messer Sándor (urod. orvos) 100—100 ft. Luttar Miklós 200 ft. Kaidos Karoly 100 ft. Weisz Jozsef Tóth László 200—200 ft.

Dobronokán: Burmen Janos, Stampf Béla, Herman Janos, Fater Jozsef, Küllár Janos, Nagy Karoly (plebanus) Sziártó Geza, Freyer Jakab 100—100 ft. Doma Ferencz 200 ft. Nafeld Lajos (zárkőz) 100 ft.

Turischán: Koczeth Antal, Stepanecz Ivan, Ambrus Istvan, 100—100 ft. Szalay István (plebanus) 200 ft. Község 400 ft. Némethy Ferencz Makovecz István, Marosa Ferencz, Huzán István (N. Palma 100—100 ft.

Cserenosezon; Ebenspanger David, Orlay Imre, Graszanosvit Antal, Vugrinesitz Boldizsár, Seseberics Jozsef, Horvát Szabo István, Györék Matyás 100—100 ft.

Levél a szerkesztőkőhöz.

Budapest, 1889. január 28.

Tekintets szerkesztő ur!

Mindenek előtt őszintre köszönetemet sietek kifejezni azon alkalommal, midőn

nyehessém. Hitted volna-e Zelim, hogy a legköztbe ijazok között nem fogok kudarcot vallani? Hitted volna-e, hogy a sok kitüntetés között én leszek a szerencsés, ki e bokrétát, mint első nyertes a versenyben, megnyerjem? — azon közben levette fejeáról felbokrétáztott kucsmáját, s önérettel forgatta azt jobbra-balra a bámuló kis leány előtt.

Ugyan fu mi jutott eszedbe, hogy engedelm nélkül oly messzire menni batorkodtal — szolt feddözé Miklós ur, midőn a két gyermek felváltva mesélte az egész kis háznapj előtt a nagy dícsőreget.

Híszén én is csak mind azt hajtom, nagy jó uram — szolt szemrehányó hangon a vén Gáspár, ki fóképen az bántott, hogy nem lehetett jelen midőn kedvence megszegyenit a bajszatlan seppesieket.

Aztán meg én is azt beszélem — veté közbe Sára néne ki valamint Gáspár, a haz régi híve, feljogosítva éde magát a gyermekek lorkolására — de hiába mai napság minden szó, a csirke mindig többet akar tudni az anyjánál.

Ne nehezítsen Miklós apa, híszén Istennek hála, szerencsével jártam — kezdé a fu kirhatlan szeretetre méltósággal öleve meg nevelő apját. — Aztán lassú jódoság am, legalább lesz ezental valamine büszkélkednem. — Tévé hozzá kedves mosolyával.

Híszén igaz-igaz fiam — viszonzá Miklós titkon örvede a fu batorságon s ügyessége felett, — de üvöd a mellet nem szeretem, hogy egyedül, kíséret nélkül tedvé a merényletet.

Isten esodája, hogy nem történt baja, — veté közbe Gáspár. — Miért nem tudott legalább engem magával vinni.

Ha ram hallgatta a fiatságot, soha nem

tekintetességet megéltzölő bizalma az Alsó-Lendvai Híradó munkatársai közé toborzott . . .

A lap első száma, megvalom, hátartalan örömet szerzett nekem, mert egy régen vajudó eszme megtestesülését üdvözölhettem benne. Programjának az Ethnographiára vonatkozó része epen időszerű; biztató körülmény, hogy a lap születése egy időbe esik a Magyarországi néprajzi társaság alakulásának idejével.

En örömtől kitelhetelög arra fogok törekedni, hogy az Alsó-Lendvai Híradó eszméinek és céljainak megfelelőleg szolgálhassam! . . .

De hogy Alsó-Lendvian senki semmiféle különöst ne kereshessen közreműködésben, ne illethesen a feltinni végzés mai napság nagyon divatos vádjával: kérem tekintetességetek incognitum figyelemben tartására.

Bizalmukért még egyszer köszönetet mondva maradtam a szerkesztő urak alá zatos szolgálja

Bárd.

Bellaczin, 1889. január 25.

Vigyázz! Tisztelegj!

Alasnan jelentem szerkesztő urak, hogy berukkoltam.

Pihenj!

Multságos hét volt az a mult hét.

Majd minden faluban találtak egy-egy címet, mely alatt azután kivilágos kivríradtj folyt a multság, néhol csendesebben, néhol zajosabban.

Az én armádiám is rendező bizottság alakult, megválasztván engem: elnöknek, engem: alelnöknek, engem: jegyzőnek, engem: pénztárnoknak.

történné baj. — Söhajtá Sára, ki nem akart elmaradni soha, hogy ha Gáspár megszólt. — Elöre tudtam, s megmondhattam volna, miben fő és forr az ifju ur feje.

Jó Sáránk is, mint igen sok kedves jó öreg asszony, azon hitben élt, hogy ő mindent előre lát és tud, esakhogy nem hallgatna rá.

Ha tudná jó Sárám, miért nem árultal el? — mondá Zoltán enyveleg, jól ismerve a hü öreg asszony szívének minden kiesinyes bibijét.

It van n! híszén azt is tudom, hogy köszönetül még ki is esufoljak az embert — viszonzá a jó öregasszony duzzogva.

Az istenér Sára néne, mi jut eszedbe? En téged, hü dajkám, apolónémát kicsufoln? Ha azt tenném, az Isten is megverne — szolt jó szívvelög megölve a vénasszonyt a kedves fu.

No, most már aztan haragudjék reá az ember! Hej Gáspár, mindig mondtam én, hogy a ki e két gyermeket nem szereti, annak ugyan egy hajító fát sem adok ám a szívére. Dunygyó könyvelt szemekkel a megindult vén asszonyka, miközben kifördül, hogy az egyszerű chédőfész után lasson.

Nines könnyebb a világon, mint Sára asszony szívét bevenni — kezdé Gáspár féltékeny, kedve ifju kedvence nyajas jósga miatt az öreg asszonnyra — Gáspár és Sára vetélkedve keresék a gyermekek kedvét. — De én most is csak azt mondom a mit az előbb mondtam, ha soha nem szól is hozzáim az urf, hogy én nagy jó uram helyén el nem tűrném, hogy valaha még oly veszélyes utat maganosan tegyen a hegyek közé.

Ej, ej öregem — kezdé nyajasan Zoltán — ugy látszik, magad sem ismered többé magadat. Vagy nem te mesélted nekem mint gyozte le a magányos lovag még a tizenkét feju sarkányt is?

Ja! ez mindlünk nem megy másként. Választani válasszatki mindenki a kit akar, de akarni mást nem lehet mind a kit a felsőbbiség ajánl.

Nem ment el a jó dolgom, hogy e hatalomnál fogva, más valakit elibém bossásk.

Megakadtam azonban a meghívó meg szerkesztésével. Kezembe akadt ugyanis egy meghívó: összeszámitottam a rendezőseget, 39 mond harminckilenczet nevet olvastam össze.

Ominosus szám!

Bővebb vizsgálat után rájöttem, hogy 14 és 25-ből van összetéve . . .

Különös véletlen, hogy ez a két szám nem csak a parlamentben, hanem a bál meg hívókon is kísért.

Kérdés már most: honnét veszek én ennyi nevet, mikor armádiám 3 emberből áll?

Megvan. Oda bigyeztem a meghívó végére ékes ortographiával: A Rendezőseget. Ez alatt a kifejezés alatt több is élér s nines az a firkász, a ki belekötthesen.

De van még egy másik bökkenő is. Akárhány meghívót olvasok, egyikben az X-i olvasó egylet nem létező könyvtára, a másokban az Y-i asztaltság, az alakított kisedővő, a harmadikban a Z i . . . erkölcsnemesítő egyesület, egy utjonnan felállított sir emlék javára rendezük multságaitak. Kinek javára rendezük mi a mienkét?

Ez is meg van. A b . . . . . i önkéntes tüztöltő egylet javára.

Ezzel legkönyb-bben végzünk, mert az a legutolsó túzóltás alkalmával — a mint hallom — maga magát is kiöltötte. —

Igy megbánva vetve a dolgot, megnyomatam a meghívókat, s 24 óra alatt

Nem te bészelt az ifju hős történetet, ki egy maga hat oriat gyozott le? És nem te tanított Miklós arian kívül, batorsága, öbízatiomra? És most hogy bészeltets saját zivéd ellenére cdes jó Gáspár batya? Szavai közben megölelte az egyszerű-legyervezett öreget, ki valamint Sára nem csak ki engesztelődék, de tagadta, hogy csak egy pillanatra is nehezteni tudna Zoltánra.

E közben Miklós mint szakértő érdeklék nézegette a holt zergét s a lovést, mely a lomniczi csucs közéiben tanyázó sziklak lakója, a szabadság igaz bájakotk letéríté, azután elközögette mi módon ment véghez a verseny, s miután Zoltán mindent híven elmondott, kibocsátá a gyermekeket, hogy az órom napon szépen megkoszorazzak Jolan sírhalmat.

Zöld moha lepte a halmat és virágok környezte, felette egyszerűen faragott kökoreszt, s rajta ez egyetlen szó: Jolan.

A koszoruzott kökoreszt labánál, a zöld halmon, keves réper mulva egymás mellett áll a két gyermek. Körikutk enyhe szello repkedett, s dus fúrtéket jatszódóva lengett, talan a lenn szunynyadó anya áldását hintette fejükre.

A hegyoldalból lehullatszék a nyáj kolompolása a baranyok csengői csillángdésével vegyülve, s a pasztor fu síró furlujaja szeliden hangzott le a völgy mélyébe . . .

A lakhoz tart k rajha ajtán át a lobo ró lángok oly hívóvág, oly baratságon pattogtak, — de a haz és boldog gyermekek lelett, a karolunkulak kö fénygető fényben csillogt . . .

(Folytatása következik.)

postán volt valamennyi. A helybelieket két kurzus díjazás mellett szétthordta egy kiszolgált 3 éves erőszakos, a kinek meg azon felül azt is megengedtem, hogy mint önkényes bárendező, a 7-ik négyest rendezhesse.

Megjött a nagy nap, s annak ötödik éjfelé.

Körülnéztem az izlésesen dekorált tánctermem, mely leginkább fegyverek s egyéb hadiszerekből alakított csinos gruppék, s két szín keverekből alkotott girlandok genialis összetételű valóban tündököl. Na gondolám, ha ezt meglátja a czibél, még is csak elismerndi, hogy mi a »Rüch-werts-concentrirungon« kívül máshoz is értünk

Az óra 7-tet ütött.

A b . . . . i banda berúkkolt elfoglalta a szórakozást tromvet, s intésemre ráhúzta a »Radecky« marsot.

Szívem dobogott az örömtől. Előre láttam, m-nnyire meg lesz lepve a publicum

Rá húzattam ismét és ismét. Elmult 9, el 10, söt 12 óra is, s oh fájdalom! egyetlen vendég sem jött.

Ekkor kihúztam pangánéom — nem hogy megöngyököljam magam, — hanem fogamat piszkálni. Embereim kocsart sejtve od rohantak, azt kezemből kicsavarták s eldobták. En pedig egy nagyot nevettem és leteküdtem.

Vigyzá! Vállra! Indulj!

A viszontlátásra.

Örvezető ur
Horváth.

Külfölelék.

Az „ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ” előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 4 ft — kr.
Fél évre . . . . . 2 ft — kr.
Negyed évre . . . . . 1 ft — kr.

Az előfizetési díjak *Kardos G.* kiadóhoz küldendők.

Azon szerkesztő társainkat kiknek lapunk, mai számunk megküldték, fölkerjük, sziveskedjenek nekem eszeriviszonyba bocsátkozni.

Jelen számunk már csakis azoknak küldötték meg, kik annak megjelenését előfizetünk sorába lépték. A mennyiben töredékesből olyanoknak is megküldtünk, kik elő nem fizettek, és nem is hajlandók az előfizetésre, azok sziveskedjenek a lapot a kiadóhivataltba visszaküldeni.

Rudolf trónörökös ö fenségének halálhíre egészen megdöbbentette, városunk lakosságát s a legmelyebb részvételenek az által adott kifejezést, hogy nyomban kituzte a gyászlobogót a középületekre, s elhatározatotott, hogy a „Tuzelő-egyletmulatsága febr. 2-ka helyett február 16-án tartassék meg.

Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tan. ügyelő nr. január hó 26-án a Dobronak zúclki iskolát látogatta meg.

Egyházi hír. A megvársodott felső-szemeynyi plebánához adminisztrátora püspök nr. ő meltsósága Gal István helybeli segéd lelkeszt nevezte ki.

Fuss Nándor helybeli gyógyszerész főkönyvtárt állított fel Belintzes községben, melynek ünnepegy megnyitása január hó 30-án ment végbe. A megnyitáson volt dr. Mangin Károly megyei főorvos is.

Lenck Ódon f. h. 27-én hajó vadászatot rendezett a Dobronaki erdőszékhöz. A vadászati eredménye sikerültnek mondható, összesen 4 nyul öglötték át.

Eljegyzés. Koronya Antal zala-egerszegi méltóság ülegyezt magának Kálmák Erze kisaszonit váramunkban. — S értesülésk szerint a fatag par. tit is fog letelődni.

Alsó-Lendván január hó 28-án d. e. tonvis-16-aszentelés tartottat, mely alkalommal megtisztelte látogatóival városunkat Svasztics Benő főispán nr. ő meltsósága is. Tiszteletre a »boronavendégloblon társas-ébed rendezteték, melyen a bizottság tagjain kívül az intelligencia is szép számmal volt képviselve.

A zala-egerszegi polgári és közép-kereskedelmi iskola segélyez és önképző egyesülete javára a városunkhoz 1000 forintot ajánlott. A zala-egerszegi polgári és középkereskedelmi iskola segélyez és önképző egyesülete azon nemcsak tiszte magok el, hogy a szegény ifjúság, jövendőlti tanulnoka a magyar nemzeti művelődés állásaitban részesüljön; és önképzés eszközeivel pedig a) kalmat nyitson az ifjúságnak, hogy mint önálló gondolkodásra legyen képesítve az életbe. Ny nemcsak a városunkhoz, hanem a környékbeli iskolákhoz is hazafias tisztelettel kérik, melyből azok az egyesületi javára a folyó 1889. évi március 2-án rendezendő tárgyszorszába nyerevnyitargyhoz hozzájárulni s az erre szánt tárgyat, vagy esetleg tárgyat sziveskedjen az alulról clonohozaga be küldeni. A szives adományokért előre is hallos közönlönyben nyilatkoztunk. Az aldozatra kész szives adások nevei s a küldendők tárgyak sorozata a zala-egerszegi lapban fognak közzételetni. A kisorsolás az egyesületi hángversenyvel összekötött tanesélyen fog megteremtetni. — Zala-egerszeg, 1889. január 15-én. A rendező-bizottság nevezet: Kiss Lajos egyesületi elnök.”

A strádió állami iskola két tanulója a magyar nyelv sikeres tanításért 30-30 forinttal jutalmazottat meg. A magyar nyelv megtanulásában legelőbb elmentelt tanulóit 14 tanuló pedig fejekeket 4-4 forintnyi jutalomban részesült.

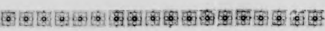
Egy szivtelen anya. Felső-Királyfalván (Kraljeveczen) a kerti sövények tövében egy új szült leánygyermek hulljára bukkantak a csendörök. A vizsgálat kiderítette, hogy a csecsemőt Polanecz Jakabné, fiatal férjézet nő tette harmadik szomszédjának kertécskébe. A hivatalos boncolás mit h 23-án esközölöztet, a midőn kiderült, hogy az újszült gyermek ki volt fejlődve s a hullának egyik karja, szíve s tüdöje hiányzik, amit a kutyák faltak fel. A szivtelen anya betegem fekszik, különben jó módu s egy elő gyermeke van. Hogy a szület tudajdonképen mi oknál fogva akarta eltitkolni, mindaddig rejtély.

Europa legnagyobb városai. A világ legnagyobb városa London, a legutóbbi statisztikai aza mítás szerint 4.083,928 lakossal bír, tehát egy magam több, söt még egyszer anyai lélekszámmal, mint egész Szerbia (1.093,000) vagy Horvárország (1.093,295). — Utána Paris következik 2,344,550, Berlin 2,315,280, Konstantinápoly 883,565, Szent Pétervár 861,300, Bécs 800,762 lakossal. Azután a sorrend következő: Moszkva, Napoly, Varsó, Birmingham, Budapest (442,000 lakossal).

A nyul súlya. A ki nyul súlyait ki akarja számitani, mérje meg a leltő nyulat szörstől-böröstől, beletést és ossza el az egy nyert súlyszámtól 1,46-tal. Az osztalék a tiszta súlyt jelzi, vagyis a húst bír és belek nélkül. Például: egy nyul 4 kilogrammot vagyis 4000 grammot nyom, ha ezt a brutto súlyt 1,46-tal osztjuk, osztaléktul 27,40 grammot vagyis 27 Kílot és 740 grammot kapunk.

Feloldás szerkesztők:
PATAKY KÁLMÁN, VACHOTT KÁROLY

Kiadótulajdonos:
KARDOS G. nyomdatulajdonos.

HIRDETÉSEK:

52 szám.
1889.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1888. évi LX. tcz. 102 §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbíróóság 5523 p. 87. számú végzése által Miholics Kati, Rozsi, Ferencz és János kebelel lakos javára **Neubauer Orsola özv. Toplak Józsefnő** Kebelel lakos ellen 633 ft 30 kr. tőke, ennek különböző idokhól számitandó 6%, kamatai és eddig összesen 128 ft 44 kr perkölttség követelés erejéig erelendtel kieligézési végreajratás alkalmával bíróság lefoglalt és 743 ft 71 ra becsült 2 hámos ló, 2 csikó, 7 drb. szarvasmarha, 12 sertés, 10 mérő buza, 12 mérő rozs, 2 vastengelyes szekér, 6 szekér széná, 8 szekér szalma s különféle házi és gazdasági eszközökkel álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

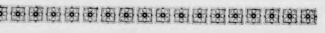
Mely árverésnek a 104 p. 86. számú kiküldetést rendelő végzése folytán a helyzárón, vagyis Kebelel alperes Neubauer Orsola lakásán leendő eszközésére **1889. ik év február hó 18. napján délelőtől 10 óráig** határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel elő megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. tcz. 107 §-a értelmében a legtöbbet igézőnek becsőron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számitatik.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi január hó 30-ik napján.

ZAKÓ DÁNIEL
kir. bíróságí végrehajtó.

KARDOS G.

nyomdatulajdonos Keszthelyen és Alsó-Lendván.

Ajánlja a nagyérdemű közönség hecsefgyelmébe a kor követelményeinek megfelelő modern betűkkel berendezett

KÖNYVNYOMDAIT.

Elvállal a legolcsóbb kiszolgálás mellett, bármely a könyv-és könyvnyomdatás vágó nyomtatványokat, nevezetesen: takarékpénztári s közönségi táblázatokat, falragaszokat és teljes műveket stb. Meghívó, előjegyzési és névjegyek, tánczrendek és gyászlapok egy óra alatt elkészítetnek.